

Evésterápia

A legtöbb ember számára az evés, így a nyelés is, olyan magától értetődő tevékenység, amely nem igényel különösebb tudatosságot. Akiknél az étkezés akadályozott, az evés örömforrás helyett számos nehézséggel, félelemmel járó, bonyolult és ijesztő feladattá válik. Ilyen esetekben az étkezésnél speciális tudást és ismereteket igénylő segítségre van szükség.

Étkezési zavarról akkor beszélünk, ha a gyermek nem képes bizonyos ételeket elfogyasztani, illetve azokat visszautasítja. Az étkezési zavarok legtöbbször nem önálló kórképként jelentkeznek, bizonyos kórképek azonban általában magukban foglalják az étkezési rendellenességeket.

Az étkezési zavarok mielőbbi kezelése elengedhetetlen. Ilyenkor nemcsak a táplálkozási akadályok leküzdéséről van szó, hanem fontos izmok működésének a kiépítéséről is. A táplálkozásban résztvevő izmok egy része később a beszéd kialakulásában is szerepet játszik. A halmozottan sérült gyermekek táplálkozási problémái összetettek. A központi idegrendszer károsodása már újszülött korban táplálási nehézséget okozhat. A károsodás az étkezés technikai kivitelezését nehezítő kóros reflexek megjelenését, eltérő, túlzott vagy túl renyhe izomtónust, a szopás, a nyelés, az ajakzárás s a rágás idegi szabályozásának zavarát okozhatja. A nyelési-rágási eltéréseken túlmenően a halmozottan sérült gyermekek etetését a mozgászavar is nehezíti.

Az evésterápia során cél az egyénre szabott, a gyermek sajátos étkezési zavarát kompenzáló, fizikai és értelmi fejlődését biztosító, optimális táplálkozás elérése. E terápiás tevékenység sokrétű, s nem csupán konkrétan magára az etetésre szorítkozik.

Lényeges lenne, hogy az evésterápia lépéseit és a kivitelezés megtervezését jól működő team koordinálja, beleértve a szakembereket, orvosokat, asszisztenseket, szülőket. A Csillagházban jelenleg tanuló 62 diák közül 33 tanuló evésterápiára szorul, 80 százalékuk AAK fejlesztésben is részesül. A közel múltban szerzett tapasztalatok alapján elmondható, hogy az étkezésre, és önkiszolgálási feladatokra egyre hosszabb időt kell fordítani a mindennapok során.

Az evésterápia nem külön foglalkozásokon történik, hanem az étkezéskor, etetéskor kell alkalmazni. Végezhetik az asszisztensek is, akik ezt megelőzően képzésben részesülnek.